

Roland Strömgren
08-508 29 748

Till
Finansroteln

Dnr 2357/2008: Remiss avseende Betänkandet Vägen tillbaka för överskuldsatta (SOU 2008:82)

Finansroteln har remitterat betänkandet *Vägen tillbaka för överskuldsatta* till bland annat Stockholms Stadshus AB för yttrande.

Bakgrund

Betänkandet är ett delbetänkande av 2007 års insolvensutredning. I det behandlas enbart två frågor. Den ena är skuldnedsättning för överskuldsatta företagare med personligt ansvar för företagets skulder. Förslagen tar sikte på privatpersoner som varit men inte längre är näringsidkare. Den andra är varför privatpersoner som är så skuldsatta att de inom överskådlig framtid inte kan betala sina skulder (sk evighetsgäldenärer) inte söker, eller inte beviljas, skuldsanering. Åtgärder för att dessa skall kunna ta sig ur överskuldssättningen får föreslås av utredningen.

Utredningen föreslår vissa ändringar i skuldsaneringslagen som underlättar för berörda personer att få skuldsanering och kunna komma tillbaka efter t ex en konkurs. Som ett exempel kan nämnas förslaget att en konkursförvaltare till sin slutredovisning skall bifoga en redogörelse för huruvida gäldenären är kvalificerat insolvent för och andra omständigheter som kan ha betydelse vid en framtida skuldsanering. Betalningsperioden för skuldsanering föreslås kortas från fem år till tre år. De förslag som framförs är komplement till rättsmedlen konkurs och företagsrekonstruktion och medför en utökning av möjligheterna till skuldsanering.

Koncernledningens synpunkter

Det är självfallet en svår balansgång mellan kravet på att var och en skall ta ansvar för sina åtaganden, effektiviteten i samhället, och att den enskilde respektive samhället inte ska drabbas onödigt hårt av en ofta oförutsedd utveckling. De berörda personerna har hamnat i en situation som är destruktiv och inte är bra, varken för dem själva eller för samhället.

Oberoende av hur man bedömer den nyssnämnda balansgången så går det inte att komma ifrån det faktum att det finns ett flertal före detta näringsidkare som har hamnat i ekonomiskt trångmål och/eller andra personer som genom sk överskuldssättning inte har något incitament till eller möjlighet att under sitt yrkesverksamma liv kunna ta sig ur överskuldssättningen, dvs är vad som brukar kallas evighetsgäldenärer. Bortsett från den personliga tragedien så blir dessa personer ofta ej produktiva för samhället. Det finns alltså också ett samhällsekonomiskt perspektiv som motiverar att de berörda personerna omfattas av samhällets ekonomiska saneringsinstrument.

De föreslagna förändringarna berör i första hand staden och beräknas leda till en viss kostnad för den genom den kommunala budget- och skuldrådgivningen. Det är också staden som i första hand beräknas tillgodogöra sig vinsterna på längre sikt genom högre produktivitet och lägre kostnader för det sk utanförskapet.

Förslagen belastar inte bolagen i någon beaktansvärd omfattning samtidigt som de får fördel av fördelarna med förslagen. Förslagen bedöms vara väl avvägda och tillstyrks därför.

Stockholm som ovan

Irene Lundquist Svenonius